

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

3. årg.

2002

Nr. 4

Hva lengter vi etter?

David lengtet, ja, hans sjel ble fortært av lengsel etter Herrens forgårder. Hans hjerte og kjød ropte med fryd til den levende Gud. Sal. 84,3.

Paulus hadde en inderlig lengsel og håp at han ikke skulle bli til skamme i noe, men at Kristus **alltid** måtte bli æret ved hans legeme i all frimodighet. Fil. 1,20.

Også min sjel tørster etter Gud, etter Kristi liv. Salig hver den som ser herligheten i evangeliet, så appetitten, tørsten og begjæret er vekket etter det åndelige!

Alle mennesker forstår seg på hunger og tørst. Derfor har Gud i sin godhet, slik at selv ikke en dåre kan fare vill, laget en åndelig grunnlov som lyder: ”Salige er de som hungre og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes.”

Denne hunger og tørst var vekket i David allerede i den gamle pakt. Med **stor salighet** ropte han derfor med fryd til den levende Gud!

Situasjonen er kritisk når barn helt mister matlysten og ikke lenger er i stand til å ta til seg næring. Hvis barnet ikke blir frisk raskt, må barnet få næring intravenøst. På en svært enkel måte kan vi si at barnet holdes i live ved at næring **presses** inn i kroppen.

Slik holdes dessverre også mange av Guds barn i live. Det er nær sagt ingen hunger å spore etter åndelig melk og mat. Blant de som føler Guds lover og bud som **press**, finner vi mange slike sjeler. Guds ord blir for dem som nålestikk, når deres hyrder søker å komme til med litt ”intravenøs” næring.

Et usunt og fremmed kosthold ødelegger fordøyelsen vår, og demper dermed vår appetitt. Skal vår åndelige

appetitt vekkes, gjelder det derfor å lyde Jesu formaning om å bli som et barn (engelsk: baby). Babyer har kun en kilde for næring: Morens melk. Peter skriver: ”Som nyfødte barn må dere lengte etter den uforfalskede åndelige melk, for at dere ved den kan vokse til frelse – så sant dere har smakt at Herren er god!” 1. Pet. 2,2-3.

Nyfødte barn tenker ikke på penger, ære og makt. Det tilfredsstilles ikke ved musikk, underholdning og ferie. Det mistrives ikke i dårlig vær, med høy rente eller udugelige politikere.

Et nyfødt barn forstår **kun å sugel!** De som suger vil bli mett, ser vi i Jesaja 66! De skal få glede seg ved Jerusalems herlighet! ”Og dere skal få die, på armen skal dere bli båret, og på fanget skal dere bli kjærtegnet. Som en mor trøster sitt barn, slik vil jeg trøste dere. I Jerusalem skal dere få trøst.” Jes. 66,12b-13.

Jeg lengter etter **alltid** å være til behag for min neste, til gagn og oppbyggelse for ham. Rom. 15,2.

Jeg lengter etter **alltid** å akte de andre i ydmykhet høyere enn meg selv. Fil. 2,3.

Jeg lengter etter å være hellig i **all** min ferd. 1. Pet. 1,15.

Jeg lengter etter å **se Ham** som han er. 1. Joh. 3,2.

Åpne også du din munn og sug denne melk! Du blir flyttet over fra ditt åndelige sykeleie, til det åndelige Jerusalem! Der kjærtegner, metter, trøster,

hjelper og styrker Gud deg så Kristus kan bli æret ved ditt legeme! Det lengter *Han* etter! Joh. 17, 24.

Conrad Myrland
STAVANGER

Fremmede og utlendinger

”For vi er fremmede for ditt åsyn og gjester, som alle våre fedre. Som en skygge er våre dager på jorden og uten håp.” 1. Krøn. 29, 15. Her ser vi at vi er fremmede og utlendinger på denne jorden. Hvorfor er vi da så bekymret for disse jordiske ting? Det er et stort tap dersom vi lever for oss selv den korte stund vi har her på jorden. Det blir et evig tap – uten lønn. Jesus sa at den som vil bli hans disippel må oppgi alt og følge ham. På annen måte kan vi ikke bli disipler.

Vi er kalt til frihet, men til hva? Det er ikke frihet for våre egne lyster. Hvis vi lever etter våre lyster og for denne verden, kan vi ikke komme inn i himmelens rike. Det står i Åp. 3, 12: ”Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut derfra. Og jeg vil skrive på ham min Guds navn, og navnet på min Guds stad – det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud – og mitt eget navn, det nye.” Lovet være Gud for et slikt kall!

Den som tror på Sønnen har evig liv. Den som fornektet Sønnen vil ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.

Når vi omvender oss betyr det at vi overgir oss selv til Gud, og han tilgir oss vår synd. Men det betyr ikke at det er alt vi kan gjøre. Tvert imot! Det er her vår helliggjørelse starter.

Vi vet at Satan har stor interesse i å føre de troende bort fra veien i Jesu fotspor. Vi må være våkne og ha samfunn med Gud, så vi kan stå imot Satans listige angrep. Jesus sier: ”Vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.” Det samme er mulig for hver av oss!

La ikke noen makt i verden hindre deg fra å leve Kristi liv. Ikke penge-kjærhet, ikke ære i denne verden, ikke lyster og begjæringer. La oss være trofaste, ydmyke og leve et liv i gudsfrykt, uten flekk og lyte. Jesus sa: ”Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone.” Åp. 3, 21.

Jeg priser Gud for dette levende håp!

Nedim Ataker
ISTANBUL

Elsker du?

”Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste.” Matt. 24, 12.

Har du ved Guds nåde bevart kjærligheten i ditt hjerte, kjærlighet til din bror, ja kjærlighet til alle? Jesus taler om de siste tider, som vi nå står midt

opp i. Ja, vi får lov å erfare sannheten i Jesu ord.

I Matt. 24, 7 sier han: ”For folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike, og det skal bli hunger og jordskjelv både her og der.” Og vers 8-10: ”Men alt dette er begynnelsen på fødselsveene. Da skal de overgi dere til trengsel og slå dere i hjel. Og dere skal hates av alle folkeslag for mitt navns skyld. Mange skal da falle fra, og de skal angi hverandre og hate hverandre.”

Ja, kjære bror og søster, det er alvorlige ting som her står skrevet. Vi må spørre oss selv: Elsker jeg, eller hater jeg? Mine gjerninger viser hva som er sannhet i meg.

Apostelen Peter skriver i 2. Pet. 1, 7: ”og i gudsfrykten broderkjærlighet, og i broderkjærligheten kjærlighet til alle.” Hvor står du? Les vers 5-8 og grunn på det! Han oppmuntrer til å sette all iver inn på i vår tro å vise dyd.

Hvis det er innbyrdes strid mellom dydene i ditt liv, så er det ikke Kristi dyder. Hvis du i ditt liv mener deg å ha skjønnhet, avhold, tålmodighet og gudsfrykt, men ikke har broderkjærlighet og i broderkjærlighet kjærlighet til alle – da har du ikke det du mener deg å ha.

Måtte det gripe våre hjerter, så vi våkner opp for sannheten, Herren Jesus Kristus.

Peter skriver i vers 8 at når ALLE disse ting finnes hos oss og stadig tiltar (dansk ov.), så tillater det oss ikke å være uvirksomme eller ufruktbare i erkjennelsen av vår Herre Jesus Kristus. Det er en følgevirkning, ikke et ”du skal”, eller ”nå kreves det gjengjeld av deg”. Nei, det har ikke noe med kjærlighet å gjøre.

Videre i vers 9: ”Men den som ikke har disse ting, han er nærsynt og blind, og har glemt renselsen fra sine gamle synder.”

Paulus skriver i Rom. 13, 10: ”Kjærligheten gjør ikke nesten noe ondt. Derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse.”

Har du oppfylt loven, eller er den stadig din tuktemester? Kristi kjærlighet i deg er lovens oppfyllelse. Be om Den Hellige Ånd, for i den er kjærligheten utgydt. Rom. 5, 5.

Apostelen Johannes skriver i 1. Joh. 3, 18: ”Mine barn, la oss ikke elske med ord eller med tunge, men i gjerning og sannhet!”

La oss legge oss det sterkt på sinne!

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Kom som du er....

Ja, det synger vi en sang: ”Kom som du er til din Frelser!” Men har du egentlig forstått hva det står?

Et bilde som er brukt om Jesus, er at han er Legenes lege og at vi er syke. Ja, i sannhet er vi syke, vi er gjennomsyret av spedalskhet. For slik sykdom var det slett ikke håp i det naturlige. Det eneste spedalske hadde å se frem til var død (fortapelse). Har du noen sinne sett deg selv som fortapt? Så fortapt som en spedalsk?

Å helbrede seg selv er veldig vanskelig, faktisk helt umulig. Men kanskje en annen kan hjelpe deg, kanskje din mor? Ja, hun kan nok passe på deg, sørge for varm drikke og litt smertestillende, men kan hun helbrede spe-

dalskhet? Nei! Hva med en lege? Det var kanskje mange leger som var dyktige på mange områder, men ingen hadde noe middel mot spedalskhet! [Nå finnes det.]

Som i det naturlige, slik også i det åndelige!

Nå er det gitt oss en Legenes lege som **kan** helbrede! Ære være Gud! Og denne lege har ikke lange ventelister. Nei, han tar imot alle pasienter som trenger akutt hjelp, som ønsker helbredelse ved første behandling! Vi må komme som vi er... - ja vi er ikke bedre – vi er syke – og kan ikke helbrede oss selv!

Her er det frigjørende og forløsende, når vi har lagt ansvaret for vår helbredelse (vår frelse) over på Ham. Det er jo ikke som hos en vanlig lege her i verden, at etter endt behandling (legebesøk), drar vi hjem og kan klare oss selv. Nei, ettersom vi jo ved et under har blitt helbredet, kommer vi nå til å stå i takknemlighetsgjeld til ham og takknemligheten virker kjærlighet og vi kommer til å se opp til vår Frelser. Nå ønsker vi bare dette éne, å høre Hans veiledning, så vår helse ikke igjen skal få en knekk, men at vi kan leve et sunt og godt liv og kun innta det som er oppbyggende for legemet.

La meg med alt hva i meg er oppmuntre deg til **å komme som du er til din Frelser**. Slutt med alt ditt strev for selv å gjøre deg frisk. Gi hele ditt liv til Legenes lege, så vil han i sannhet bli din Frelser for evig.

Ruben Schytt
KØBENHAVN

Er hjertet ditt helt eller delt?

For en tid tilbake leste jeg Dommernes bok, og jeg må si at det var avslørende å se hvordan folket gikk opp i det synlige, og begynte å tjene menneskeskapte avguder med en gang de ikke hadde en dommer til å holde seg i ørene. Jeg kjenner at dette ligger som en konstant trussel mot meg også. Derfor er det så nødvendig å fylle seg med Guds Ord, og å trenge seg inn på ham. For det er bare om vi holder oss nær til Gud at vi har løfte om at han vil holde seg nær til oss. Men så lenge vi våker så vi holder oss nær ham, kan vi vite at Gud er trofast, så han holder sitt ord.

Dommernes bok maler de skrekkeligste bilder av ugudelighet som jeg finner i Bibelen. En forklaring på at ugudeligheten tok slik overhånd går igjen mange ganger gjennom Dommernes bok: *"I de dager var det ingen konge i Israel. Hver mann gjorde som det var rett i hans egne øyne."* Dom. 21, 25

Men vi ser senere i Israels folks historie at det var ikke bare bra med gudfryktigheten selv om de fikk seg konger. For kongene de valgte seg var selv bare svake mennesker, og når kongen haltet til begge sider, så haltet folket etter. Israel hadde glemt hva de ropte til Gud da de hadde kommet over Rødehavet: *"Herren skal være konge i all evighet."* 2. Mos. 15, 18

Tenk så stort det er at vi har fått salvet Kongenes Konge og Herrenes Herre som konge og herre i hjertet! Da får vi et rike som ikke kan rystes. Dette riket skal vi få oppleve i himmelen, men allerede her nede kan vi ha det inne i våre hjerter (Luk. 17, 21). Hallelujah!!! *"Da vi altså får et rike som ikke kan rystes, så la oss være takknemlige og derved tjene Gud til hans behag, med blygsel og ærefrykt."* Heb. 12, 28.

Men Gud kan ikke være Konge hvis vi deler hjertet vårt og også åpner det for noe annet. For makten og æren tilhører Gud i all evighet. Og hvis vi begynner med å gi noe annet makt eller ære i livene våre, da kan ikke Gud være konge i hjertet vårt lenger. Så begynner vi å gjøre som det er rett i våre egne øyne, og selv om andre kanskje ikke oppdager hvor gal dreining livet har tatt, vekker det likevel Guds harme med de motbydelige avguder (5. Mos. 32, 16). Og det vil også komme mer eller mindre tydelig fram at vårt eget hjerte og øye lokker oss til utroskap (4. Mos. 15, 39).

Derfor må vi ta til hjertet den formaning som Josva ga Israels barn like før hans død: *"Så skill dere nå av med de fremmede guder som dere har hos dere, og bøy hjertene til Herren, Israels Gud!"* Jos. 24, 23

Hvordan skal man gjøre dette? Det står det noe om i 5. Mos 12.

Vi leser fra begynnelsen: *"Dette er de bud og de lover I skal akte på å leve efter i det land som Herren, dine fedres Gud, har gitt dig til eie, alle de dager I lever på jorden: I skal ødelegge alle de steder hvor bedningene som I skal drive bort, har dyrket sine guder, på de høie fjell og på haugene og under hvert grønt tre; I skal rive ned deres altere og slå deres billedstøtter sonder, og deres Astarte-billeder skal I brenne op med ild, og de utskårne billeder av deres guder skal I hugge i stykker og utslette deres navn fra det sted hvor de stod."* v. 1-3. Folkene som Israel drev bort blir ofte sammenlignet med de fiendene som vi har i kjødet, og det er jo ved kjødet avgudene kommer fram, nå som da.

Hvis de altså fikk øye på en avgud skulle de ødelegge den. Men ikke bare det; De skulle også ødelegge stedet den stod på. Slik er det også med oss om vi merker at noe betyr mer for oss enn Gud. Da må vi slutte med det, men vi må også i ekstra stor grad

gå til kamp mot den del av vårt kjød der dette fikk lov til å finne sted.

Jeg hadde en gang et dataspill som en avgud. Det kastet jeg etter hvert (jeg var langt ifra rask nok). Men grunnen til at jeg holdt så mye på med det spillet var jo lat-skap. Derfor kunne jeg i stedet for å kaste bort så mye tid på dette spillet, bruke mer tid på å gjøre noe godt og nyttig: Hjelpe moren min, finne på noe for søsknene mine, skrive et brev...

Hvis jeg hadde sluttet med å spille dette spillet, og kastet det, men ikke gjort noe nyttig i stedet, ville jeg sannsynligvis bare skaffet meg en ny avgud, enten det nå var et dataspill, eller hva ellers tomt det kunne være. Derfor gjelder det å *"ødelegge alle de steder hvor bedningene som I skal drive bort, har dyrket sine guder"*.

"I skal ikke gjøre som de når I dyrker Herren eders Gud," v. 4 Hvor lett er det ikke å komme inn i en "Gudsdyrkelse" hvor vi er til behag for kjødet. Må Gud hjelpe oss at vi ikke må "tjene ham" slik som det passer oss selv.

"men til det sted Herren eders Gud utvelger av alle eders stammer for å la sitt navn bo der, dit skal I søke, og dit skal du komme. Og dit skal I føre eders brennoffer og eders slaktoffer og eders tiender og eders hendes gaver og eders lovede offer og eders frivillige offer og det førstefødte av eders storfe og av eders småfe, og der skal I ete for Herrens, eders Guds åsyn og glede eder med eders husfolk over alt det I har vunnet ved eders arbeid, alt det Herren din Gud har velsignet dig med." v. 5-7 Hvor viktig er det ikke at vi bærer fram vårt legeme som offer for guds åsyn? Ellers blir det slik som det stod i Dommerne at *"Hver mann gjorde som det var rett i hans egne øyne."*

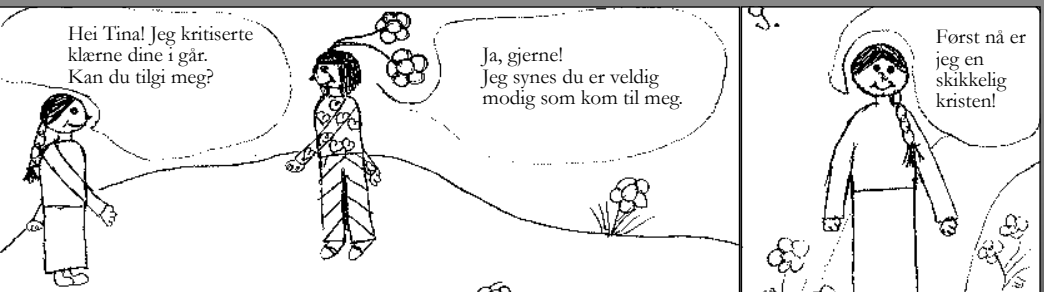
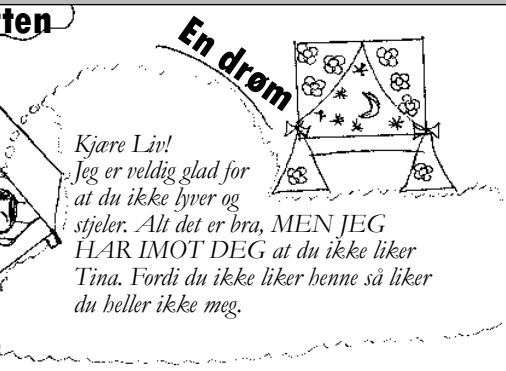
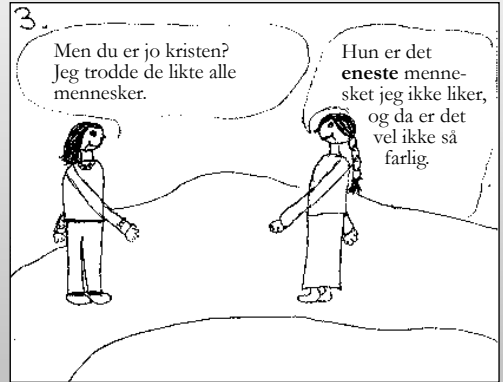
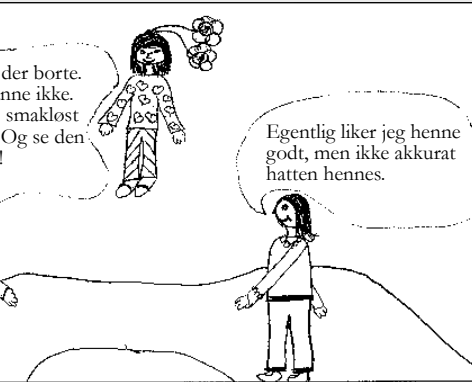
Det står videre i vers 8 at slik var det under orkenvandringen. Og dette kom av at de ikke hadde kommet inn til den hvile og den arv som

Elsk o

Adelheid Traichel
TYSKLAND

alle mennesker!

Gud skulle gi dem. Denne hvilen står det om i Hebreerne: ” *Altså står det en sabbatsbelg tilbake for Guds folk. For den som er kommet inn til hans hvile, han har og fått hvile fra sine gjerninger, likesom Gud fra sine. La oss derfor gjøre oss umak for å komme inn til den hvile, forat ikke noen skal falle etter samme eksempel på vantro. For Guds ord er levende og kraftig og skarper enn noe tveegget sverd og trenger igjennom, inntil det kløver sjel og ånd, ledemot og marg, og dømmer hjertets tanker og råd, Og ingen skapning er usynlig for hans åsyn, men alt er nakent og bart for hans øyne som vi har å gjøre med.*” Hebr. 4, 9-13.

Ja, la oss gjøre oss umak for komme inn til den hvile! Vi må la Ordet trenge igjennom inntil det kløver sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer hjertets tanker og råd, for at alt kan være nakent og bart for hans åsyn. Da blir vi nemlig ikke lenger noe i oss selv. Da ser vi hans godhet, -at det ikke allerede er forbi med oss, at han har elsket oss og gitt seg selv for oss. Da kan denne hans godhet drive oss til omvendelse. Da kan Jesus komme inn i hjertene våre slik, at vi kan leve for hans åsyn.

Hvis vi går tilbake til 5. Mosebok 12, ser vi også, fra v. 12 at vi skal være glade for Herrens, vår Guds åsyn. Det er en følge av å leve for Guds åsyn med Jesus i hjertet. Da kan vi også holde budet i v.13: ” *Vogt dig at du ikke ofrer dine brennoffer på noget sted som du selv utser dig!*” Da har vi en Konge i hjertet, så vi slipper å gjøre det som er rett i våre egne øyne.

” *Men på det sted som Herren utvelger i en av dine stammer, der skal du ofre dine brennoffer, og der skal du gjøre alt det jeg byder deg. Men ellers kan du etter ditt hjertes lyst slakte og ete kjøtt rundt om i alle dine byer, etter som Herren din Gud gir deg sin velsignelse; den urene så vel som den rene kan ete av det som om det var et rådyr eller en bjort.*” Vårt legeme skal være ofret til Gud så vi gjør det han befaler oss ved sin Ånd og sitt ord. Men bortsett fra

dette, har man jo lov til å ha det gøy. Etter min forståelse er det for eksempel ikke galt å spille data en gang i blant. Dette uttrykker Paulus veldig fint i 1. Kor. 6, 12: ” *Jeg har lov til alt – men ikke alt gagnar. Jeg har lov til alt – men jeg skal ikke la noe få makt over meg!*” Dette står også i billedlig tale i 5. Mos. 12, 16 og 23. *Vi må ikke spise blodet, som er sjelen sammen med kjøttet, noe som lærer oss at sjelen ikke skal få lov til å gå opp i det synlige og folbare, eller: - det skal ikke få makt over meg.* Det er trosstyrkende for meg å se at skyggen passer med det som skulle komme! (Kol. 2, 17)

Den som gir Gud hele sitt hjerte, vil han støtte kraftig (2. Krøn. 16, 9.). Den som ikke gir hele sitt hjerte til ham, vil ikke få kjenne den samme kraft. Mange kan prøve å bortforklare seg med at ”vi mennesker er så svake”. På en måte er jo dette mer enn sant ”for uten mig (Jesus) kan I intet gjøre.” Joh 15, 5. Men hvorfor er **du** så svak? Hvis hjertet ditt er helt med Herren, vil han støtte deg kraftig. Er du ofret til ham? Du må gi deg i hans vilje uten kjodelige hemninger. Smak og kjenn at hans nåde er nok for deg!

Tor Myrland
STAVANGER

Å bygge opp Kristi legeme

I Haggai 1 står det skrevet: ”Så sier Herren, hærskarenes Gud: Dette folket sier: Tiden til å bygge Herrens hus er ennå ikke kommet. Da kom Herrens ord ved profeten Haggai: Er det tid for dere til å bo i bordkledde hus, mens dette hus ligger i ruiner? Nå sier Herren, hærskarenes Gud: Legg merke til hvordan det går dere! Dere sår mye, men høster lite i hus. Dere spiser, men blir ikke mette. Dere drikker, men

slokker ikke tørsten. Dere kler dere, men ingen blir varm. Og den som tjener for lønn, får lønnen i en pung med hull i. Så sier Herren, hærskarenes Gud: Legg merke til hvordan det går dere! Gå opp i fjellet og hent tømmer! Bygg huset! Så vil jeg ha behag i det og herliggjøre meg, sier Herren.” Hag. 1, 2-8.

Vi må legge merke til hvordan deg med oss. Vi må se vår selvvishet. Nå er det tid for å bygge Kristi legeme!

Det er veldig viktig å bringe mat inn i samfunnet. Hvis vi alltid ser etter noen andre som kan bære mat frem, og vi alltid er dem som mottar hjelp, er vi ikke Kristi medarbeidere.

Vi lever i vanskelige tider, hvor det er en skam å tro Gud og leve trofast for ham. Men nå er det tid for oss til å være årvåkne, og bygge opp Kristi legeme. Det har blitt veldig levende for meg å alltid ha noe å komme med på møtene.

Hvordan kan vi gjøre det? Når vi lever det vi hører og leser, blir ordet levende for oss. Når vi begynner å praktisere det vi hører, forstår vi hvor stort behov vi har for Guds ord, bønn, sang og samfunn med medarbeidere. Gud ønsker at vi skal være hans medarbeidere, slik vi leste i Haggai. Han vil ikke at vi skal være i våre egne hus, når det er bruk for arbeidere i Guds hus.

Det står i 1. Kor. 14, 26: ”Hvordan er det da, brødre? Når dere kommer sammen, da har hver enkelt av dere en salme, en lære, en åpenbaring, en tunge eller tydning. La alt skje til oppbyggelse.” Alle skal ikke holde lange taler, men hvis vi har en sang, en salme eller en bønn er det også veldig oppbyggelig.

For min egen del vil jeg være med i dette arbeidet. Med mitt liv, min kjærlighet, min

bønn og min tale vil jeg aldri være en hindring for samfunn, men en som er med og bygger opp Kristi legeme.

Priskilla Özyürek
ISTANBUL

Takk Gud under alle forhold

Det ligger en veldig kraft i takknemlighet. Jeg har nylig lest en bok som heter ”Sig alltid tak”. Jeg har fått øynene mer opp for hvilken hemmelig skatt det er å takke. Det er uante krefter som blir satt i bevegelse. Jeg vil her referere noe av det som står i boka og det som jeg selv har fått ved å lese den.

En av Bibelens formaninger er at vi skal takke for alt. ”og alltid takker Gud og Faderen for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn.” Ef. 5,20. Det er lett å takke for de tingene vi føler glede over, og lett å beklage oss over det som går oss i mot. Det er særlig lett å venne seg til å beklage seg over småting som går oss i mot uten at vi tenker over det. Når vi beklager oss, protesterer vi på Guds ledelse og plan.

Det står i Rom. 8,28 at alle ting tjener dem til gode som elsker Gud. Det er et vers som kanskje sitter spikret i oss, men dersom vi beklager oss over den minste hendelse, så tror vi ikke på Rom. 8,28. Hvis vi takker Gud for ALT som møter oss av små og store vanskeligheter, da beviser det at vi virkelig tror. Det å godta en prøvelse er ikke det samme som å være takknemlig for den. Vi må også kunne uttrykke vår takknemlighet til Gud i ord.

”Den som gir takk som offer, ærer meg.” Salme 50,23. Det å takke for ting vi ikke

liker, er et offer vi må gi. I begynnelsen er det vanskelig, og en kjenner en veldig motstand fra kjødet. Tunga kan slå krøll når vi skal takke Gud for det vi minst liker her i livet. Vi kan ikke vente med å gjøre det til følelsene er med oss, for de kan dryge. Det strider mot fornufthen å takke for det som gjør livet strevsomt, takke for det som sårer meg, det som synes ondt og som den onde også kan ha skyld i. Men ikke noe skjer uten Guds tillatelse. Job ble prøvet kun så mye som Gud tillot og ikke mer.

Når man skal begynne å takke, vil man oppdage hvor vanskelig det er. Men vi må være tålmodige med oss selv, for Gud er tålmodig med oss. Det er lett å være begeistret når man leser om dette, men når vi skal praktisere det - og vi kjenner kjødet bruse - er det vanskeligere. Men Gud vil gi oss den kraft og styrke vi trenger.

Det å takke er en måte å ydmyke seg under Gud på, og erkjenne at han vet alt best og gjør alt på den beste måten for oss. En sa til meg da jeg fortalte hva jeg hadde lest: "da blir det jo lett å leve". Ja, det er sant. Det blir lett å leve. Det som før var tungt og smertefullt blir en kilde til velsignelse.

Når man er ung, kan det være mange ting man ikke er fornøyd med ved seg selv, men vi må takke Gud for at han har skapt oss akkurat slik som vi er. Vi må takke for de evnene han har gitt oss, og for de evnene han ikke har gitt oss, de som vi kunne ønske vi hadde hatt.

Forfatteren av boka jeg leste skrev at han alltid har vært lei seg for at han ikke kunne spille et instrument. Hver gang han hørte god musikk kom han på sine egne mangler. Gud minnet ham om å takke for at han ikke kunne spille, fordi Gud fint kunne ha gitt han musikalske evner hvis det hadde vært det beste for han. Gud var fornøyd med

ham slik han var. Og slik er Gud fornøyd med oss også, vi som kanskje ikke er utrustet slik vi ønsker.

Noen kan føle at de har kommet på feil hylle i livet. La oss takke for den hylla vi har kommet på. Gud vil gjøre det til det beste for oss. Det å være misfornøyd er vantro, og vantro er synd.

De som bor hjemme sammen med sine foreldre og søsken har store muligheter til å takke for dem når de sier og gjør ting som går en i mot.

La oss takke for vennene i menigheten som ikke er slik vi liker eller gjør det vi ikke synes om. La oss takke for hver enkelt og takke ekstra for de som er vanskelige. La oss takke for vanskelige kollegaer, for helsa, uansett hvor dårlig den er. La oss takke for all slags vær. La oss takke for lønna vi får, selv om vi skulle tjene lite. La oss også takke for de som gjør oss vondt eller sårer oss.

Det er velbehagelig for Gud at vi lover og priser han. Han vil at vi skal forstå at han elsker oss høyt og har en plan med oss. Lovprisningen og takksigelsen må til å begynne med utføres med ren viljekraft. Vi lovpriser ikke fordi det føles godt, men for å være lydige mot Guds befaling. Salme 13, 6 "Men jeg setter min lit til din miskunnhet. Mitt hjerte skal fryde seg i din frelse. Jeg vil lovsynge Herren, for han har gjort vel imot meg."

Det står om å tjene Gud med takksigelse. Det er en gudstjeneste og det er den raskeste veien til glede og fred under alle livets omskiftelser.

Jeg takker Gud for at han har vist meg denne veien og at han vil gi meg den nåde og kraft jeg trenger til å kunne takke ham under alle de forhold jeg møter.

Ruth Hansen
OSLO

Misunnelse

Jeg leste en gang en fortelling som talte veldig til meg, og som jeg har lyst til å gjenfortelle så godt jeg kan. To veldig syke menn lå på samme rom på sykehuset. Vi kan kalle dem Erik og Håvard. Eriks seng stod inntil veggen, mens Håwards seng stod ved vinduet. Hver dag fikk Håvard sitte oppreist en times tid og se ut av vinduet. Han fortalte Erik om alt det vakre han så med spe stemme. Håvard la i vei om en frodig og grønn park med mange flotte og store trær. Og midt i parken var det en stor dam med ender og måker, ja, det var til og med et vakkert, flott svanepar. Håvard fortalte livlig i vei om leker barna holdt, om voksne som stresset forbi og om sola som skinte så varmt. Erik elsket å høre på når Håvard fortalte og så fram til den daglige stunden med fortelling.

Men en dag kom en tanke inn i Eriks hjerte mens Håvard fortalte: Jeg vil også se på alt dette vakre. Det er urettferdig at bare Håvard får se ut av vinduet. Jo mer Erik tenkte på dette, dess mer tok misunnelsen og sjalusien overhånd. Verden var et urettferdig sted. En natt våknet Erik av at Håvard slet med pusten og prøvde desperat å finne nødsnoen, men klarte det ikke. Idet Erik skulle trekke i sin nødsnor, fór en tanke ned i han. Jeg får sikkert vindusplassen om Håvard går bort. Denne tanken drev Erik fra å trekke i sin snor, og neste morgen ble Håvard trillet ut. Så spurte Erik sykepleieren om ikke han kunne få vindusplassen nå. Det gikk i orden og Erik reiste seg opp i senga og så ut. Men alt han kunne se var en tom, trist og grå murvegg!

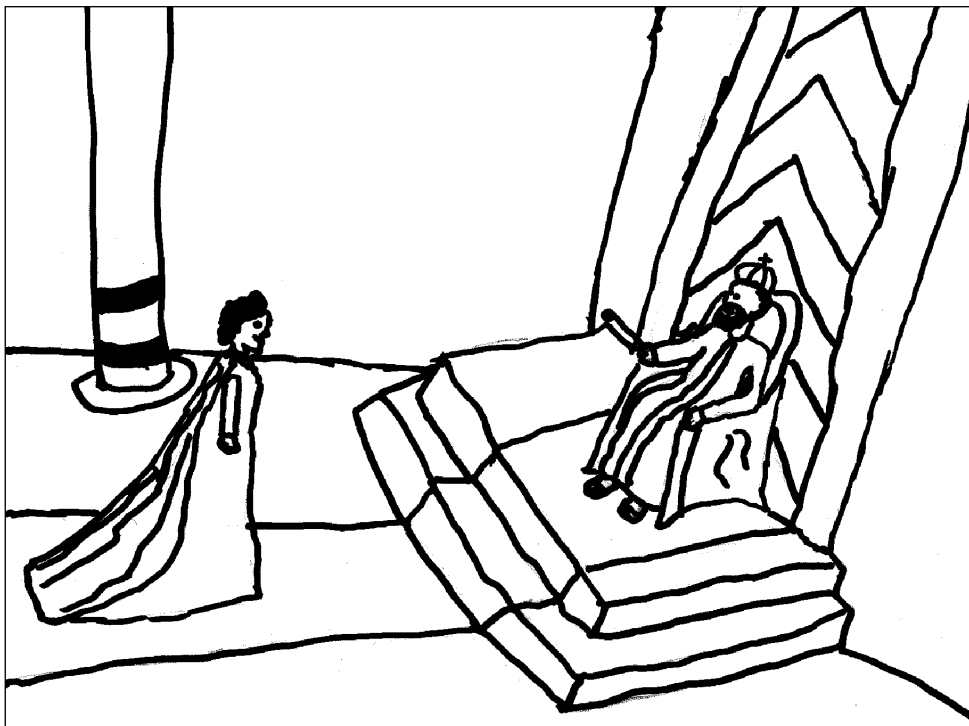
Denne fortellingen er et ekstremt eksempel på hvor langt misunnelse kan drive et menneske. Det skal noe til at noen av oss ville gå så langt, men mange av oss har et lite rom

for misunnelse i hjertet. Vi misunner andre mennesker utseende, sangstemme, talenter, sykler, biler, hus osv, osv. Men har du noen gang tenkt på at alt ikke er så rosenrødt for vedkommende du misunner? Det kan være skjulte ting du ikke vet om. Håvard brukte tiden han hadde til rådighet til å glede en annen midt i egen sykdom og smerte. Han fikk det beste ut av sin situasjon. Har du tenkt på at det godt kan hende at vedkommende du misunner har gjort det samme som Håvard? Har du tenkt på at det talentet du ønsker deg kan en annen bringe mer velsignelse ved å ha enn du noen gang kunne ha gjort? Gud har gjort ALT til det beste for oss.

Hvis vi hadde fått alt det som vi ønsker oss og som vi misunner andre, ville det bare føre til vår egen fordervelse. Når vi er misunnelige på andre gjør vi veldig mange synder på en gang; vi er utakknemlige, vi klandrer vår skaper i stedet for å holde oss nær til Ham, vi skyver Gud vekk fra oss og vi bruker masse unødvendig tid på tomme og fordervede tanker. Og når slike tanker opptar vårt hjerte, får vi mindre å gi menneskene rundt oss og blir til liten velsignelse og glede for våre medmennesker. Noen slipper også bitterhet inn i hjertet sitt og blir harde. Om vi er misunnelige tyder det på at vi er opptatt av det jordiske, og de ting som hører jorden til.

Det er jo bare en grunn til at vi lar misunnelsen råde, og det er at vi vil føye kjødet. Misunnelse kommer av at vi vil ta oss bedre ut, og at vi søker menneskelig ære ved å imponere andre. La oss avlegge all misunnelse og heller takke Gud for menneskene vi har rundt oss, for deres talenter og framgang. Da får kjærligheten råde og Guds vilje skje.

Dronning Ester hos kongen

Tonje Myrland
STAVANGER

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 5. desember!

3. årg.

2002

Nr. 4

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd,
hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge.
Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/